

Business Centre Club

Warszawa, 5 marca 2020r.

Pan Krzysztof Kwiatkowski
Przewodniczący
Komisja Ustawodawcza
Senat RP

Szanowny Panie Przewodniczący,

W załączeniu przekazuję uwagi Związku Pracodawców Business Centre Club do projektu ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Z poważaniem,

Marek Goliszewski
prezes

Business Centre Club

Uwagi ZP BCC do projektu ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych

1.

Art.3. W celu przeciwdziałania COVID-19 pracodawca może polecić pracownikowi wykonywanie, przez czas oznaczony, pracy określonej w umowie o pracę, poza miejscem jej stałego wykonywania (praca zdalna).

Zapis zbyt lakoniczny. Nie jest określony maksymalny czas trwania pracy zdalnej a przede wszystkim nie jest określone, jakim wymogom miałyby odpowiadać to nowe miejsce pracy. Czy intencją ustawodawcy jest stworzenie prawa nakazania pracownikowi pracy we własnym domu?

Przedmiotowy projekt ustawy, z wyjątkiem art. 3 w ramach którego pracodawca będzie mógł polecić pracownikowi wykonywanie pracy zdalnej, nie reguluje sposobu postępowania przedsiębiorcy wobec pracowników w przypadku stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, a w szczególności w przypadku wydania wobec przedsiębiorcy decyzji stosownych władz. Pracodawca będzie zatem związany sztywnymi regulacjami prawa pracy, które to regulacje zostały wprowadzone do obrotu prawnego z uwzględnieniem normalnego, niezakłóconego funkcjonowania gospodarki. Skoro państwo przewiduje dla własnych organów szereg odstępstw od standardowych procedur m.in. możliwość wydawania wiążących, natychmiast wykonalnych, poleceń przedsiębiorcom w formie ustnej, przedsiębiorcy także powinni mieć zapewnioną przez ustawodawcę możliwość elastycznego działania. Obecna regulacja przewidziana w art. 3 ustawy jest dalece niewystarczająca i nie zapewnia przedsiębiorcom procedur działania wobec pracowników w przypadku zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii. Tym bardziej, że Art.3. traci moc po 180 dniach od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2.

Zgodnie z Art. 11 ust. 2 przedmiotowej ustawy, Prezes Rady Ministrów, na wniosek wojewody, po poinformowaniu ministra właściwego do spraw gospodarki może, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, wydawać polecenia przedsiębiorcom, osobom prawnym czy jednostkom organizacyjnym. Jednak zgodnie z Art. 11 ust. 4 prace związane z prowadzeniem przygotowań do realizacji zadań, nałożonych w wyniku polecenia, mające charakter planistyczny, mają być finansowane ze środków własnych przedsiębiorcy. Ustawa nie przewiduje zatem pełnej rekompensaty dla przedsiębiorców w przypadku realizacji przez nich zadań nałożonych przez ustawę.

Tymczasem w analogicznej sytuacji jednostkom samorządu terytorialnego i podmiotom leczniczym ustawa zapewnia bez ograniczeń środki na pokrycie wydatków związanych z wykonaniem zadania w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 (art. 10 ust. 1, 2 i 4 ustawy).

Stosownie zaś do art. 21 ustawy, z budżetu państwa mogą być udzielane właściwym jednostkom samorządu terytorialnego dotacje celowe na wsparcie realizacji zadań wynikających z przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

W świetle powyższego w stosunku do zwrotu kosztów poniesionych przez podmioty na które nałożono obowiązki, wynikające z sytuacji, której dotyczy przedmiotowa ustawa (łącznie z działaniami planistycznymi

Business Centre Club

pracodawców) – takie same kryteria pełnego zwrotu powinny dotyczyć wszystkich podmiotów, w tym przedsiębiorców.

3.

Wydaje się, że Art. 12. Przedmiotowej ustawy, zawieszając działanie szeregu podstawowych ustaw, dotyczących obiektów budowlanych, nadaje realizatorom przeciwdziałaniom COVID-19 zbyt szerokie uprawnienia. Uprawnienia te należy dookreślić w sposób zabezpieczający przed ewentualnymi nadużyciami.

Do projektowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych, w tym zmiany sposobu użytkowania, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186), ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293) oraz ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282), a w przypadku konieczności poszerzenia bazy do udzielania świadczeń zdrowotnych, także przepisów wydanych na podstawie art. 22 ust. 3, 4 i 4a ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.

4.

Zgodnie z art. 14 ustawy, zarządzający lotniskiem, zarządzający dworcem kolejowym, przewoźnik lotniczy, kolejowy lub drogowy, nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną w związku z uzasadnionymi działaniami władz publicznych mającymi na celu przeciwdziałanie COVID-19, w szczególności za brak możliwości przewozu. Przedmiotowe **wyłączenie odpowiedzialności powinno dotyczyć każdego przedsiębiorcy, który nie był w stanie wykonać swoich zobowiązań** w szczególności wobec kontrahentów czy pracowników w związku z działaniami władz publicznych, w szczególności w związku z wykonywaniem poleceń władz na podstawie ustawy.

Jednocześnie, we wszystkich innych sprawach niż sprawy związane z przeciwdziałaniem COVID-19, ustawa powinna zapewniać przedsiębiorcy zawieszenie terminów na wykonanie orzeczeń oraz zawieszenie terminów na wniesienie środków odwoławczych od orzeczeń organów państwa, w sytuacji gdy przedsiębiorca nie ma możliwości wniesienia środka zaskarżenia lub wykonania orzeczenia w związku z nałożeniem na niego przez organy państwa dodatkowych obowiązków związanych z COVID-19.

5.

Art. 17 ustawy zapewnia Państwowej Inspekcji Sanitarnej bardzo szerokie kompetencje poprzez możliwość wydawania decyzji nakładających obowiązków m.in. podjęcia określonych czynności zapobiegawczych lub kontrolnych, czy też obowiązek współdziałania z innymi organami administracji publicznej oraz organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Jednocześnie zgodnie z art. 25.4 (Art. 46.b 2) ustawy, w przypadku wystąpienia stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego o charakterze i w rozmiarach przekraczających możliwości działania właściwych organów administracji rządowej i organów jednostek samorządu terytorialnego, Rada Ministrów może ustanowić w rozporządzeniu m.in. czasowe ograniczenie określonych zakresów działalności przedsiębiorców.

Ustawa nie zapewnia jednak przedsiębiorcom rekompensaty strat, jakie powstaną w wyniku realizacji przedmiotowych decyzji władz państwowych. Ustawa nie zapewnia przedsiębiorcom zwrotu kosztów wykonania przez nich decyzji oraz nie zapewnia ochrony przedsiębiorcy przed ewentualnymi

Business Centre Club

roszczeniami osób trzecich powstałymi w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem przez przedsiębiorcę zobowiązania w wyniku realizacji decyzji władz.

Jednocześnie na wniesienie odwołania od przedmiotowej decyzji Państwowej Inspekcji Sanitarnej przedsiębiorca będzie miał jedynie 2 dni robocze, zaś organ odwoławczy, 5 dni na rozpoznanie odwołania przedsiębiorcy. To kolejny przykład nierównego traktowania przedsiębiorców.

Podsumowując wskazać należy, iż przedmiotowa ustawa nie zapewnia przedsiębiorcom właściwych narzędzi do realizacji celów ustawy, nie zapewnia także należnych przedsiębiorcom rekompensat kosztów, w przypadku realizacji przez przedsiębiorców zadań ustawowych. Wreszcie ustawa nie przewiduje ochrony przedsiębiorców przed roszczeniami powstałymi w wyniku realizacji zadań ustawowych przez przedsiębiorców. **ZP BCC stoi na stanowisku, iż państwo powinno mieć skuteczne narzędzia do walki ze stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii, także przy ścisłej współpracy z przedsiębiorcami, jednocześnie jednak nie powinno przerzucać na przedsiębiorców kosztów walki z epidemiami.**

Mając na uwadze powyższe, BCC wnosi o uwzględnienie w toku procesu legislacyjnego słusznych i uzasadnionych argumentów przedsiębiorców przedstawionych powyżej. BCC jest otwarty na dyskusję i pracę nad wprowadzeniem przedmiotowych zmian do projektu ustawy.